Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

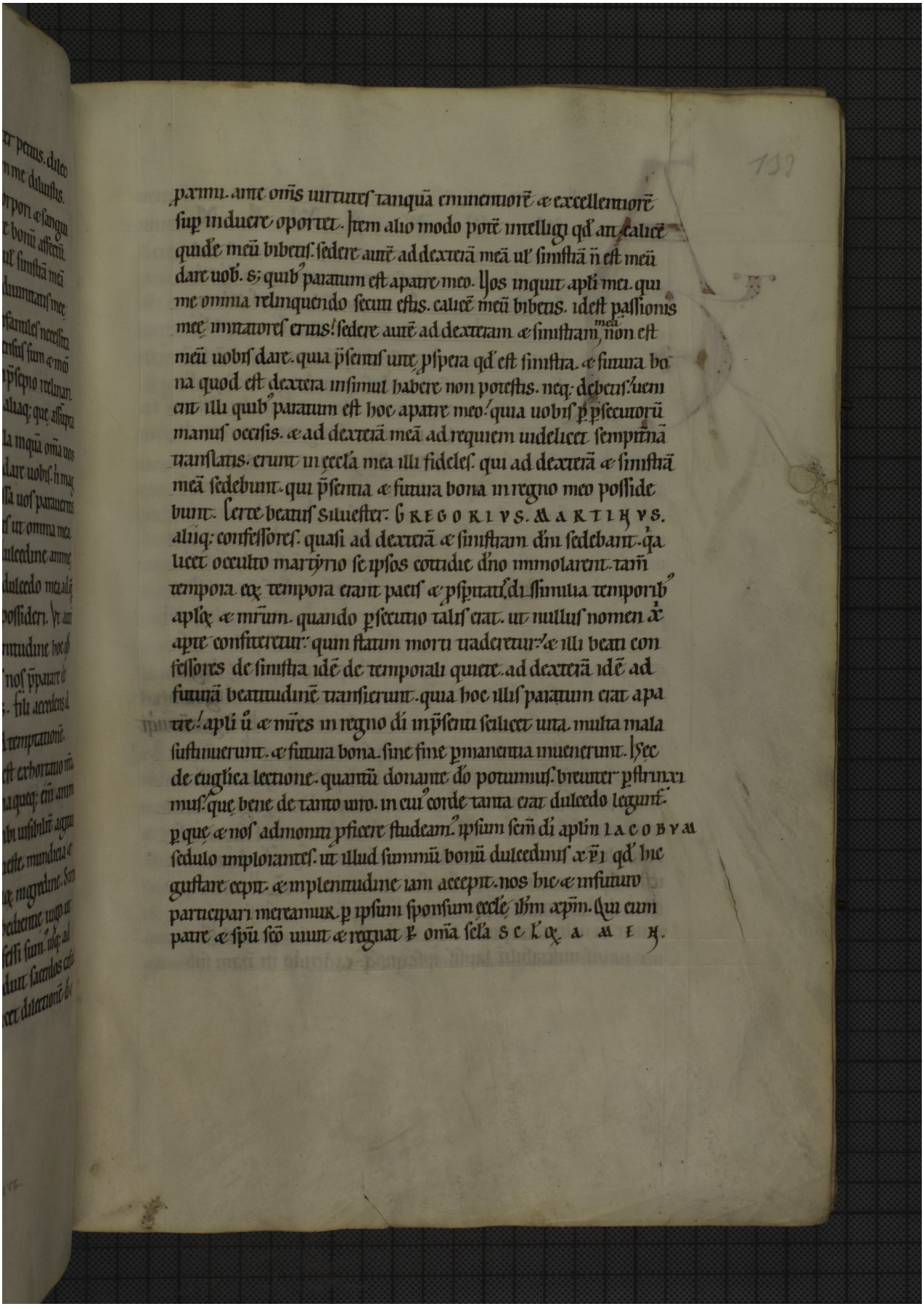

parmu. ante omīs uirtutes tanquā eminentiorē & excellentiorē
sup inducere oportet. Item alio modo potē intelligi qđ ant calicē
quidē meū bibetis. sedere autē ad dexteram meā uł simistrā n̄ est meū
dare uob̄. s; quib̄ paratum est a patre meo. Vos inquit apłi mei. qui
me omnia relinquendo secuti estis. calicē meū bibetis. idest passionis
mee imitatores eritis! sedere autē ad dexteram & simistram, mea non est
meū uobis dare. quia p̄sentis uite p̄spera qđ est simistra. & futura bo
na quod est dextera insimul habere non poteſtis. neq; debetis! cum
eis illis quib̄ paratum est hoc a patre meo! quia uobis p̄ p̄secutorū
manus occisis. & ad dexteram meā ad requiem uidelicet sempiternā
transitis. eritis in eccl̄a mea illi fideles. qui ad dexteram & simistram
meā sedebunt. qui p̄sentia & futura bona in regno meo possidebunt. Certe beatus Siluester: Gregorius. Martinus.
aliiq; confessores. quasi ad dexteram & simistram dñi sedebant. qa
licet occulto martyrio se ipsos contra dño immolarent. tamē
tempora erāt pacis & p̄spitatis. di similia temporib̄
apłōr & mīrum. quando p̄secutio talis erat. ut nullus nomen x̄i
apte confiteretur: quin statim morti traderetur! & illi beati con
fessores de simistra idē de temporali quiete. ad dexteram idē ad
futurā beatitudinē transierunt. quia hoc illis paratum erat apa
tre! apłi ū & mīres in regno dī in p̄senti scilicet uita multa mala
sustinuerunt. & futura bona. sine fine p̄manentia inuenerunt. Hec
de euglica lectione. quantū donante dō potuimus. breuiter p̄strinxi
mus. que bene de tanto uiro. in cui corde tanta erat dulcedo legunt.
p quę & nos admonuit p̄fici re studeam. ipsum sanctū dī apłm Iacobum
sedulo implorantes. ut illud summū bonū dulcedinis & ēi qđ hic
gustare cepit. & implenitudine iam accepit. nos hic & in futuro
participari mereamur. p ipsum sponsum eccl̄e ih̄m x̄pm. Qui cum
patre & spū sc̄o uiuit & regnat p̄ oīa sec̄la sec̄lōr. Amen.